

Publicat a *CONGRÉS D'ARQUITECTURA 2016* (<https://congresarquitectura2016.org>)

[Inici](#) > L'autoconstrucció, una alternativa cada vegada més habitual

L'autoconstrucció, una alternativa cada vegada més habitual

© Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC)

Àmbit:

Publicat:

26 setembre 2016

El passat 22 de setembre, l'Associació de Joves Arquitectes de Catalunya [1], l'AJAC, va iniciar el cicle de debats 'Arquitectures sense arquitectes / Arquitectes sense arquitectura', amb l'objectiu de dibuixar el perfil actual de les pràctiques i professions de l'arquitectura. Els Espais de Diàleg de l'AJAC són habituals i acostumen a posar sobre la taula un mosaic d'experiències. Perquè ja no és temps per Starchitects (revisant la famosa cita de Coderch), i perquè cal construir unes professions menys endogàmiques.

L'espai escollit per celebrar el primer debat va ser la Superilla de Poblenou, testimoni del relleu generacional i professional de la construcció de l'espai públic. Sota el lema 'Construïm l'espai', una vintena de persones, van participar al voltant de les experiències de la Vanesa Freixa, de l'Escola de Pastors de Catalunya, de l'Èlia i en Jaume, de l'AMPA de l'escola Gegant del Rec de Salt, de l'Anna Tantull arquitecta i escenògrafa, d'en Diego Calvo, arquitecte i fuster en formació, i d'en Jordi Tresserra, paleta autodidacta. Tots ells, vinculats al món de l'arquitectura, tot i que no han acabat exercint el rol clàssic de l'arquitecte però mantenen una incidència en la construcció de l'espai. Com des de l'Escola de Pastors, que ha impulsat tallers d'autoconstrucció de corrals. L'Associació de Mares i Pares de l'escola El Gegant del Rec de Salt, compromesos amb l'escola pública i inclusiva, van impulsar l'any 2012 un projecte per implicar-se directament en la construcció de l'escola dels seus fills: buscar col·laboracions, trobar formes diferents de finançament, de construir, de fer una regirada a la crisi i a la mala imatge del municipi... Tot i això, els van posar molts pals a les rodes. Asseguren que el Departament d'Ensenyament els va parar els peus. I la normativa tampoc estava de part seva. "*Sovint, la llei no et permet ser creatiu ni flexible. No et deixen posar verd o fer servir la fusta.*"

Jordi Tresserra, fill de paleta i paleta de professió, va explicar que viu i treballa sense nivells ni metres, i creu que es poden arribar a fer moltes coses sense plànols. Una teoria que comparteix el Diego Calvo, arquitecte i màster en tecnologia de l'arquitectura, que s'ha especialitzat en el disseny, planificació i gestió de costos i direcció de projectes d'oficines i *retail*. Actualment, es troba en fase de reconversió professional, formant-se com a fuster dins del qual actualment es defineix com a moviment *makers*. Ho té clar, va deixar "*el ratolí de l'ordinador per la serra de fuster*".

Anna Tantull, arquitecta de formació i escenògrafa per voluntat, és molt partidària de l'(auto)construcció de l'espai. A la facultat va aprendre moltes coses, però li van faltar d'altres. Com "*l'ús de la llum i com incideix en la construcció dels espais*". Precisament, el debat al voltant de com construïm l'espai, les motivacions, les sensibilitats, les fortaleeses i les mancances dels diversos processos de creació i execució, les regulacions i les il·lusions que emparen o tenallen, van permetre enregistrar apunts tan suggerents com **la construcció sensible dels territoris de muntanya, l'imprescindible presa de responsabilitat col·lectiva en els processos d'autogestió, l'interés i la importància de l'autoconstrucció i l'autogestió en les noves maneres d'exercir, en les generacions més joves, i també la necessitat de la curiositat i la creativitat en tots aquells agents que treballen l'espai.**

_ [1]

Source URL: <https://congresarquitectura2016.org/ca/content/lautoconstrucci%C3%B3-una-alternativa-cada-vegada-m%C3%A9s-habitual>

Links

[1] <https://www.facebook.com/agrupacioajac/>